EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.3.2007
KOM(2007) 128 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Mot en hållbar vattenförvaltning inom Europeiska unionen

– Första steget i genomförandet av ramdirektivet för vatten 2000/60/EG –

[SEK(2007) 362]
[SEK(2007) 363]

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Mot en hållbar vattenförvaltning inom Europeiska unionen

INLEDNING

”Vatten är ingen vara vilken som helst utan ett arv som måste skyddas, försvaras och behandlas som ett sådant.”[1]

Vatten är oumbärligt för människans överlevnad och utveckling. Det är grundläggande för mänskligt liv och behövs inom många industriella verksamheter och processer. I naturen måste det finnas lämpliga mängder vatten av tillräckligt hög kvalitet för att djurliv, växter och unika ekosystem skall kunna fortleva.

För mycket vatten kan förorsaka dödsfall och allvarliga skador på grund av översvämningar, vilket sker inom Europeiska unionen nästan varje år. Brist på vatten är också förödande, som under de perioder av torka som inträffar allt oftare. Alla dessa fenomen förväntas bli allt vanligare och mer extrema enligt prognoserna om konsekvenserna av klimatförändringarna.

Målet med **ramdirektivet för vatten** (WDF) som antogs 2000[2] är att upprätthålla balansen mellan dessa olika aspekter. Ramdirektivet lägger grunden till en modern, holistisk och ambitiös vattenpolitik inom Europeiska unionen.

Detta meddelande innehåller en sammanfattning av den första lägesrapporten rörande genomförandet av ramdirektivet (ett krav enligt artikel 18.3)[3]. Det innehåller också rekommendationer för nästa viktiga milstolpe: Förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt. Dessa planer, som skall vara klara 2009, kommer att innebära ytterligare konkreta förbättringar för hela vattensystemet i form av åtgärdsprogram som skall vara i drift före 2012 och ge resultat när det gäller direktivets miljömål före 2015.

1. EU:S VATTENPOLITIK – EN KORT ÖVERSIKT

I ramdirektivet för vatten fastställs en rättslig gram för att garantera tillräckliga kvantiteter vatten av hög kvalitet i hela Europa. Huvudmålen är följande:

- Att utvidga vattenskyddet till alla typer av vatten: Inlandsytvatten, kustvatten och grundvatten.
- Att uppnå ”god status” för alla typer av vatten före 2015.
- Att basera vattenförvaltningen på avrinningsdistrikt.

---

1 Skäl 1 i ramdirektivet för vatten

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 237, 22.12.2000, s. 1).

3 En mer utförlig analys offentliggörs i kommissionens arbetsdokument (SEK(2007) 362).

- Att kombinera gränsvärden för utsläpp med miljökvalitetsnormer.
- Att säkerställa att vattenpriserna utgör ett väl avpassat incitament för vattenanvändarna att använda vattenresurserna effektivt.
- Att göra medborgarna mer delaktiga.
- Att rationalisera lagstiftningen.

Direktivet ringar också in två områden som kräver särskild lagstiftning: Grundvatten (artikel 17) och prioriterade farliga ämnen[4] (artikel 16). Det nya grundvattendirektivet[5] antogs helt nyligen av Europaparlamentet och rådet, och förslaget till direktiv om prioriterade farliga ämnen[6] är fortfarande under förhandlingar.

Ytterligare två nyligen framlagda lagstiftningsförslag kommer att vidga tillämpningsområdet för EU:s vattenpolitik och komplettera dess omfattande bestämmelser förvaltning och skydd. Det rör sig om förslagen till ett direktiv om bedömning och hantering av översvämningar[7] och direktivet om en marin strategi[8].

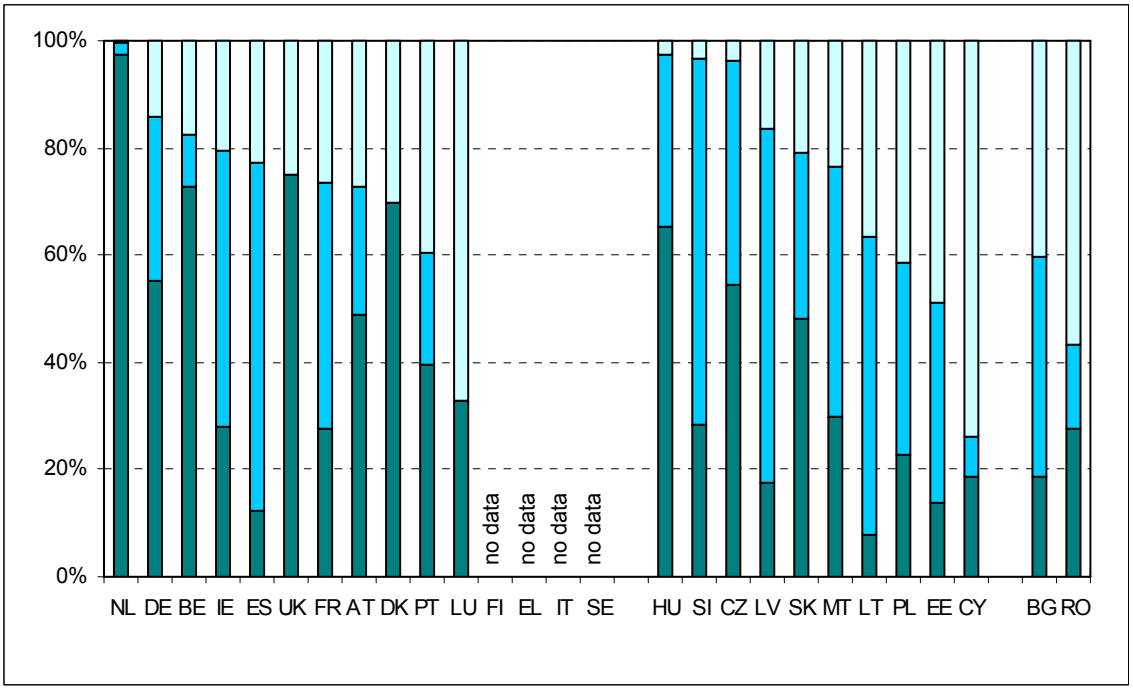
2. EUROPAS VATTEN – EN HOTAD RESURS

Enligt artikel 5 i ramdirektivet för vatten skulle medlemsstaterna lägga fram en miljöorienterad och ekonomisk analys före december 2004, främst med hjälp av redan existerande uppgifter. Resultaten nedan är helt och hållet baserade på medlemsstaternas rapportering av denna ”artikel 5-analys”.

2.1. Nuvarande vattenstatus inom EU – Värre än väntat

Enligt specifikationerna till artikel 5 i direktivets bilaga II skulle medlemsstaterna svara på följande fråga: ”I vad mån finns det risk för att medlemsstaterna inte uppfyller vattendirektivets miljömål, baserat på föreliggande uppgifter?” (se figur 1). Eftersom vattendirektivets mål skall ha uppnåtts senast 2015 illustrerar resultaten de nationella vattenskyddsansträngningarnas nuvarande ”avstånd till målet”.

4 Kemikalier som berör hela EU och som förorsakar föroreningar av ytvatten.
5 Direktiv 2006/118/EG (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).
6 Förslag (KOM (2006) 397 slutlig) av den 17 juli 2006.
7 KOM (2006) 15 slutlig, 18.1.2006.
8 KOM (2005) 505 slutlig, 24.10.2005.

Figur 1: Procentandel ytvattenförekomster per medlemsstat som riskerar att inte uppnå ramdirektivets mål - ■ = 'i riskzonen', ■ = 'otillräckliga uppgifter', ■ = 'ej i riskzonen' (baserat på medlemsstaternas rapporter)[9]

Den nuvarande procentandelen ytvattenförekomster som uppfyller ramdirektivets mål är låg, i vissa medlemsstater så låg som 1 %. Resultaten kräver dock en närmare analys.

De höga ”risktalen” är tydligt knutna till kraftigt befolkade områden och regioner med intensiv, ofta ohållbar, vattenanvändning. I ramdirektivet beaktas för första gången på gemenskapsnivå och på ett uttömmande sätt alla belastningar och all påverkan på vattenområden, inklusive problem som förorsakas av den strukturella nedbrytningen av ekosystemen och verkningarna på biologiska parametrar. Många medlemsstater har valt att gripa sig an utmaningen genom att göra ”i värsta fall”-uppskattningar för att bedöma hälsotillståndet för akvatiska ekosystem och för indikatorer på biologisk mångfald.

Vidare omfattade EU:s vattenpolitik redan långt före ramdirektivet vissa tunga belastningar som föroreningar från avloppsvatten från tätbebyggelse[10], nitrater från jordbruket[11], industriutsläpp[12] och utsläpp av vissa farliga ämnen[13] . En aggregerad analys av konsekvenserna av dessa belastningar visar på tydliga skillnader i genomförandenivå för denna lagstiftning (som i vissa medlemsstater är mycket låg). Där väl avpassade investeringar har gjorts under de senaste 10 till 30 åren har problemen i hög grad kunnat lösas. För de tio medlemsstater som anslöt sig 2004 och de två som anslöt sig 2007 (tillsammans EU-12) har

9 För ytterligare uppgifter, se SEK(2007) 362.
10 Direktiv 91/271/EEG (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).
11 Direktiv 91/676/EEG (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1-8).
12 Direktiv 96/61/EG, EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.
13 Direktiv 76/464/EEG (EGT L 129, 18.5.1976, s. 23) och anknytande dotterdirektiv.

det fastställts övergångsperioder för genomförandet av de investeringstunga förordningarna om kontroll av utsläppen från punktkällor. I de flesta fall gäller övergångsperioden till 2015.

Föroreningar från kommunalt avloppsvatten – aktuell genomförandenivå (för närmare uppgifter se SEK(2007) 363)

Europeiska gemenskapen antog direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten för tätbebyggelse i syfte att reglera utsläppen av kommunalt avloppsvatten från större samhällen och städer. Direktivet anger uttryckligen vilken typ av rening som skall tillhandahållas.

I EU-15 är det fortfarande betydande mängder avloppsvatten som inte renas på lämpligt sätt innan det släpps ut till ytvattnet. Som status den 1 januari 2003[14] visar, har en genomförandenivå på endast 81 % rapporterats av medlemsstaterna. De största bristerna rör avsaknad av (lämplig) rening och av uppgifter om ”känsliga områden” där det krävs mer långtgående rening för att skydda sårbara sjöar samt kust- och havsvatten från nitratföroreningar. Kommissionen ifrågasätter vissa av de genomförandenivåer som rapporterats av medlemsstaterna. Därför har kommissionen också vidtagit rättsliga åtgärder mot flera medlemsstater under de senaste åren.

EU har lagt ut betydande EU-medel (huvudsakligen ur sammanhållningsfonden) på att samfinansiera reningsverk för avloppsvatten i flera medlemsstater. Som exempel beviljades fyra medlemsstater i EU-15 9 miljarder euro för detta ändamål och 5,6 miljarder gick till EU-10 under perioden 2000-1006. För de nya medlemsstaterna (EU-12) uppskattas det behövas ungefär 35 miljarder euro under de 10 kommande åren för att uppfylla direktivet.

Föroreningar från nitrater från jordbruket – aktuell genomförandenivå (för närmare uppgifter se KOM(2007) 120 slutlig)

Diffusa utsläpp från jordbruket är ett allvarligt hot mot EU:s vatten. Den tredje rapporten om genomförandet av nitratdirektivet bekräftar jordbrukets omfattande bidrag till nitratföroreningar i grund- och ytvatten och till eutrofiering. Under senare år har det gått framåt med genomförandet av direktivet, men genomförandet är fortfarande ofullständigt och det krävs ytterligare arbete. Fastställandet av nitratkänsliga områden, som ökade från 35,5 % i EU-15 under 1999 till 44 % 2003, behöver kompletteras, särskilt i medlemsstaterna i södra Europa. Handlingsprogrammen behöver förbättras med avseende på åtgärdernas kvalitet och fullständighet. Det krävs också skärpta åtgärder om det visar sig att målen enligt direktivet inte har uppnåtts.

2.2. Belastningar och drivkrafter – Konsekvenserna av en ohållbar vattenanvändning

De mest betydande och utbredda belastningarna utgörs av föroreningar, fysisk nedbrytning av vattenekosystemen (fysiska förändringar) och, särskilt i södra Europa, överexploatering av vatten. I vissa länder i EU-15 och mer allmänt i EU-12 är också förorening från punktkällor ett utbrett problem. Dessa belastningar orsakas främst av industrin, hushåll, jordbruk, sjöfart, vattenkraft, skydd mot översvämningar och stadsutveckling.

[14] Uppgifterna fanns endast tillgängliga till den 1 januari 2003. Genomförandestatus avseende direktiv 91/271/EEG för alla medlemsstater (EU-27) planeras offentliggöras under 2008.

Den hittills bristande internaliseringen av miljökostnaderna kan vara ett ytterligare skäl till varför vattenanvändningen ännu inte är hållbar. Genom ramdirektivet införs ett system enligt vilket miljö- och resurskostnader måste beaktas vid fastställandet av med hur mycket de olika typerna av användande skall bidra till kostnadstäckningen för vattentjänster.

3. MEDLEMSSTATERNAS RESULTAT – UTRYMME FÖR FÖRBÄTTRING

Kommissionen bedömde medlemsstaternas rapporter med avseende på särskilt fyra aspekter: Förenligheten när det gäller direktivets införlivande med nationell lagstiftning, efterlevnaden av artikel 3, efterlevnaden av artikel 5 och den allmänna rapporteringsprestandan. För de tre sista punkterna presenteras resultaten i en figur som visar medlemsstaternas relativa prestanda på grundval av ett enkelt poängsystem. Metoden, mer detaljerade resultat och tolkningen av dem presenteras i kommissionens arbetsdokument[15] som bifogas.

3.1. Införlivande med nationell lagstiftning – En negativ bild

Få medlemsstater (EU-15) hade införlivat ramdirektivet för vatten i den nationella lagstiftningen vid utgången av den fastställda fristen, dvs. i december 2003. Kommissionen inledde elva överträdelseförfaranden och domstolen dömde fem medlemsstater[16] som inte hade rapporterat införlivande av ramdirektivet. Domstolen förtydligade också en rad frågor rörande införlivandet[17]. För EU-12 löpte fristen för meddelande av nationell lagstiftning ut anslutningsdagen, och de höll alla denna frist.

Kvaliteten på det nationella införlivandet är dålig. På grundval av den preliminära bedömningen konstaterade kommissionen stora brister hos 19 medlemsstater när det gäller artikel 4, 9 eller 14. De flesta andra medlemsstater har misslyckats med att införliva ramdirektivet fullt ut. Kommissionen kommer att ge högsta prioritet åt åtgärdandet av dessa negativa konstateranden.

3.2. Administrativa arrangemang (artikel 3) – En uppmuntrande inledning

Efter införlivandet var nästa viktiga steg att inrätta avrinningsdistrikt och utse behöriga myndigheter (enligt artikel 3). De flesta medlemsstater rapporterade till kommissionen i tid. Kommissionen inledde nio överträdelseförfaranden för försenad rapportering, av vilka alla utom ett nu har avslutats med positivt resultat.

De flesta administrativa arrangemang förefaller kunna garantera lämpligt genomförande, men de faktiska resultaten kommer att visa sig i praktiken först under kommande år. Det är dock ofta otydligt hur samordningsarrangemangen mellan olika myndigheter inom medlemsstaterna fungerar.

Figur 2 visar hur medlemsstaterna har klarat att inrätta avrinningsdistrikt och utse behöriga myndigheter.

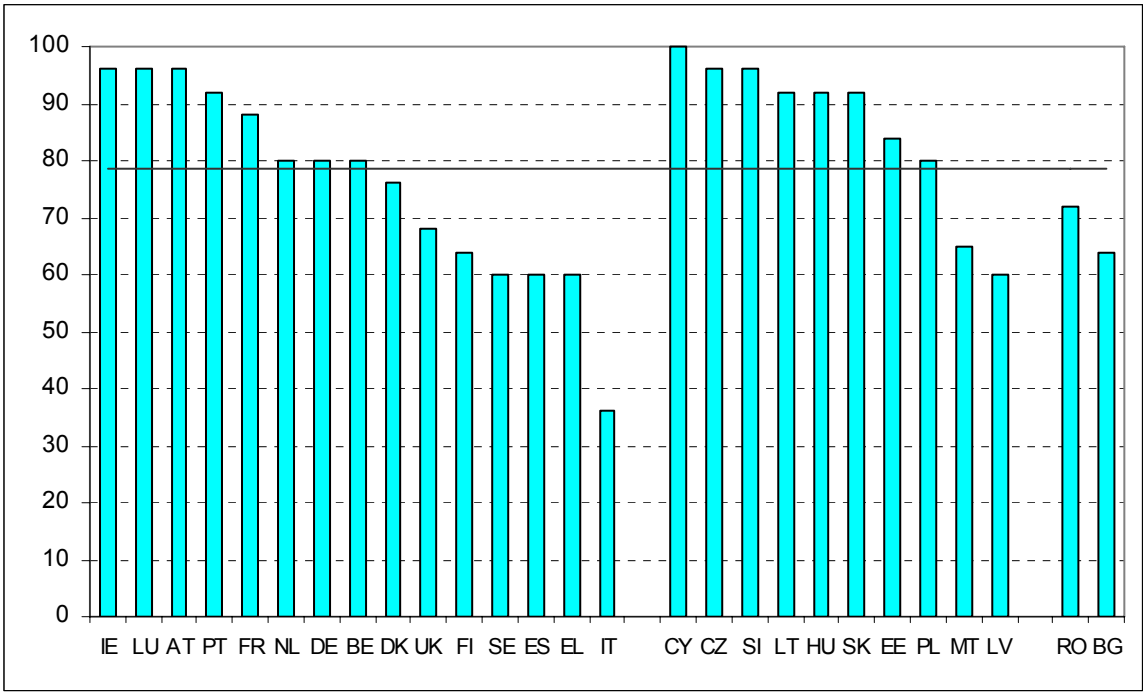
---

15 SEK(2007) 362.

16 Belgien (C-22/05), Luxemburg (C-32/05), Tyskland (C-67/05), Italien (C-85/05) och Portugal (C-118/05).

17 Mål C-32/05: Kommissionen mot Luxemburg – (Dom av den 30.11/2006). Detta är det enda mål som ännu inte avslutats.

De flesta medlemsstater som ingår i ett internationell avrinningsdistrikt har ingått nödvändiga avtal och infört lämpliga samordningsarrangemang. I vissa fall pågår denna process dock fortfarande, och det finns klart utrymme för att förbättra de internationella samordningsarrangemangen. Fler slutsatser om bedömningen av artikel 3-rapporterna återfinns i kommissionens arbetsdokument.

Figur 2: Resultatindikator per medlemsstat rörande genomförandet av de administrativa arrangemangen – artikel 3 i ramdirektivet – inklusive EU27-snittet (baserat på medlemsstaternas rapporter)[18]

3.3. Miljökonsekvenser och ekonomisk analys (artikel 5) – Stora skillnader och vissa större luckor

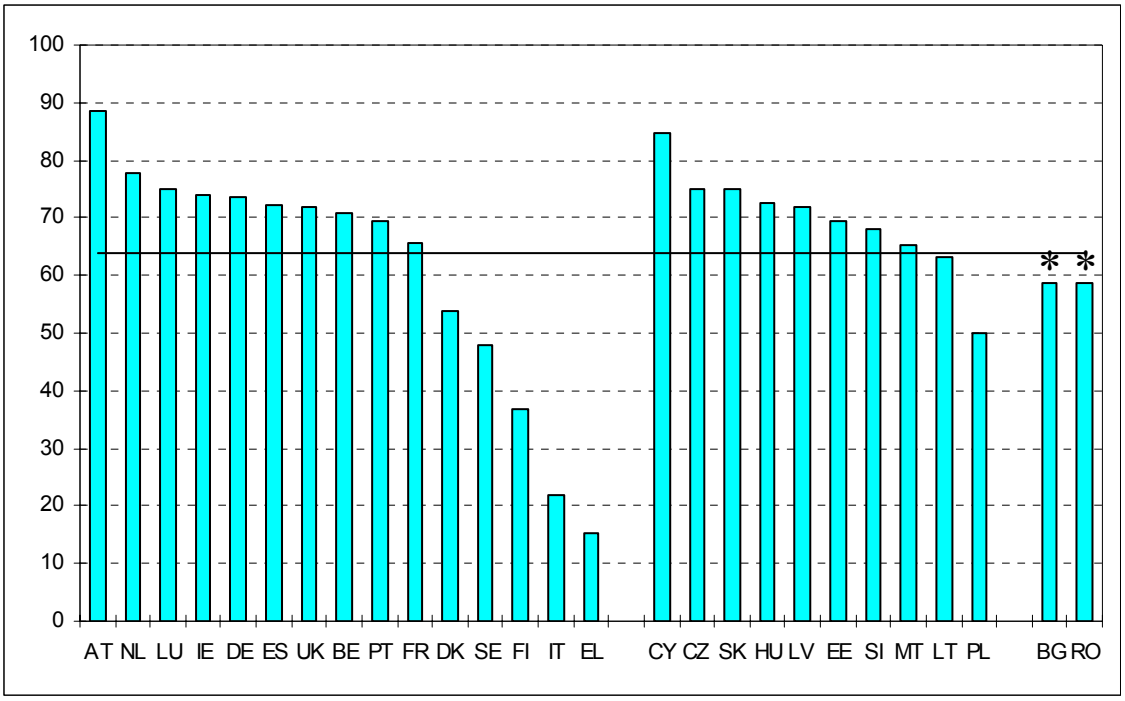
Den första analysen omfattar en uttömmande bedömning av alla konsekvenser av mänsklig verksamhet och en ekonomisk analys av vattenanvändning och kostnadstäckningsnivåer. De flesta medlemsstater lämnade in sina rapporter i tid. Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden mot två medlemsstater som lämnade in sina första (ofullständiga) rapporter efter betydliga förseningar.

I allmänhet har medlemsstaterna ägnat denna första analys betydande omsorg, vilket har lett till en uppgiftsbas utan tidigare motsvarighet på EU-nivå. Kvalitet och detaljrikedom varierar i dock hög grad mellan rapporterna.

Medlemsstaternas övergripande resultat visas i figur 3. Flera medlemsstater har framställt en rapport av god eller tillfredsställande kvalitet. I samtliga fall måste uppgiftsluckorna åtgärdas så att man får fram en solid grund för 2009 års förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt. Vissa rapporter uppfyller inte direktivets minimikrav. Ekonomisk analys är den främsta svagheten.

[18] För fler uppgifter om siffror och deras tolkning se SEK(2007) 362.

Detta gäller särskilt ett ordentligt fastställande av vattentjänster och -användning, och bedömningen av kostnadstäckningsnivån. Dessa konstateranden förklaras närmare i kommissionens arbetsdokument.

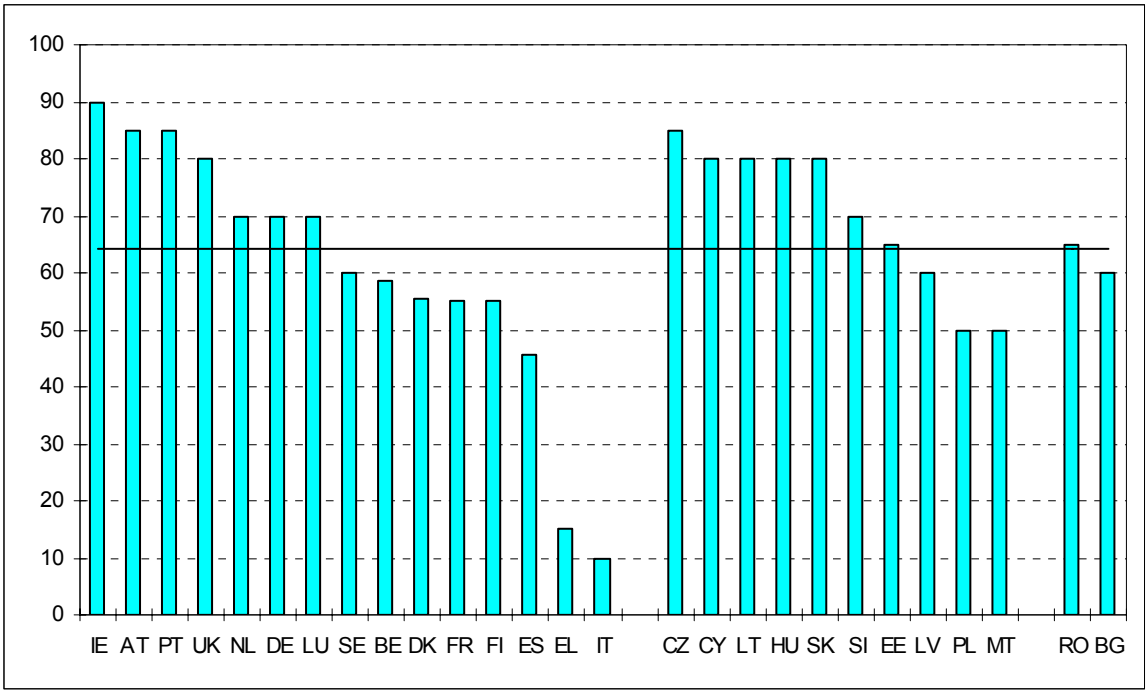

*Figur 3: Resultatindikator per medlemsstat rörande genomförandet av miljökonsekvensbedömningen och den ekonomiska analysen – artikel 5 i ramdirektivet – inklusive EU27-snittet (baserat på medlemsstaternas rapporter) *Bulgariens och Rumäniens resultat är baserade på preliminära bedömningar.*[18]

3.4. Rapporteringsprestanda – En del missade tillfällen

Vid sidan av kvaliteten på rapportinnehållet, utgör den allmänna rapporteringsprestandan en viktig indikator. Ramdirektivet erbjuder betydande potential för att rationalisera förvaltningen och spara in på kostnader på längre sikt. Samtidigt kommer tydligare och mer fullständiga rapporter att göra det lättare att informera allmänheten om resultaten.

De första indikatorerna på rapporteringsprestanda är huruvida rapporten lämnades in i tid och om den var tydlig och fullständig. Figur 4 ger en översikt och ”poängsätter” medlemsstaterna utifrån hur de uppfyllt rapporteringskraven avseende artikel 3 och artikel 5.

Figur 4: Indikator per medlemsstat när det gäller dess rapporteringsprestanda och snittet i EU-27 (baserat på medlemsstaternas rapporter).[18]

4. REKOMMENDATIONER TILL MEDLEMSSTATERNA – MÖJLIGHET ATT AGERA TILL 2009

Medlemsstaterna skall ha färdigställt de första förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt före utgången av 2009, och de måste ha infört en prispolitik för vatten till 2010. Med hänsyn till erfarenheterna av genomförandet fram till idag, finns det fortfarande gott om tid att förbättra situationen och åtgärda uppgiftsluckorna. Med tanke på skyldigheten att informera och rådfråga allmänheten i samband med utarbetandet av förvaltningsplanerna kommer det att krävas större insyn och styrkande underlag när det gäller vilka åtgärder som behövs, samt vilka undantag som är motiverade.

Kommissionen uppmanar därför medlemsstaterna att särskilt fokusera på följande tre områden:

a) **Att åtgärda de nuvarande bristerna.** För att uppnå detta mål uppmanas medlemsstaterna att vidta följande åtgärder:

- Att genomföra annan relevant EU-lagstiftning fullt ut, särskilt rörande avloppsvatten från tätorter och nitrater.
- Att införa alla ekonomiska verktyg som anges i direktivet (prissättning, kostnadstäckning för vattentjänster, miljö- och resurskostnader samt principen att förorenaren betalar). Ett fullt utnyttjande av dessa ekonomiska verktyg kommer att bidra till en verkligt hållbar vattenförvaltning.
- Att införa ett omfattande nationellt system för miljöutvärdering och klassificering som kan ligga till grund för genomförandet av direktivet och uppfyllandet av

målet att uppnå ”god miljöstatus”. De nuvarande bristerna när det gäller interkalibreringen måste åtgärdas så snart som möjligt. Endast fullständiga, solida och tillförlitliga miljöutvärderingar kan skapa förtroende för ramdirektivet och borga för dess trovärdighet.

- Att förbättra metoder och strategier när det gäller vissa nyckelfrågor (såsom påvisande av kraftigt modifierade vattenförekomster, kriterier för riskbedömning eller behandling av grundvattenförekomsters kvantitativa status) och öka jämförbarheten mellan medlemsstater, särskilt i internationella avrinningsdistrikt.

- Att väsentligt minska de nuvarande uppgiftsluckorna och bristerna när det gäller artikel 5-analys, som en del i utarbetandet av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt.

b) **Integrering av hållbar vattenförvaltning i andra politikområden.** För att uppnå detta mål uppmanas medlemsstaterna att vidta följande åtgärder:

- Att se till att infrastrukturprojekt och hållbara mänskliga utvecklingsverksamheter, som kan leda till en försämring av vattenmiljön, genomgår lämplig miljökonsekvensbedömning. Här är fullt införlivande och väl avpassad, öppen och samordnad tillämpning av artikel 4.7 avgörande.

- Att garantera lämplig finansiering. För att uppnå detta mål är det viktigt att på rätt sätt utnyttja de finansieringsmöjligheter som erbjuds via nationella medel och EU:s finansieringsinstrument (t.ex. gemensamma jordbrukspolitiken och sammanhållningspolitiken). Hittills har den nationella finansieringen av förbättringar på vattenområdet varit otillräcklig för att täcka alla behov som identifierats inom ramen för ramdirektivets miljöanalys.

c) **Att använda offentliga investeringar på bästa sätt**

- Allmänhetens deltagande bör ses om en möjlighet. Det pågående arbetet när det gäller frivillig rapportering och vatteninformationssystemet för Europa kommer att vara viktiga hjälpmedel för att ge allmänheten tydlig och begriplig information.

5. KOMMISSIONENS INSATSER – ERBJUDANDE OM ETT FÖRLÄNGT PARTNERSKAP

Av dessa utvärderingar och rekommendationer framgår det att medlemsstaterna står inför en stor utmaning om de skall kunna genomföra ramdirektivet på ett effektivt sätt. Kommissionen inser att den spelar en viktig roll. Kommissionen planerar därför följande åtgärder som är i linje med ramdirektivet och som, i vissa fall, är vittgående.

Åtgärd 1: Förnyat partnerskap med medlemsstaterna

Kommissionen är fast besluten att fortsätta det framgångsrika samarbetet inom ramen för den gemensamma strategin för genomförandet av ramdirektivet. Detta arbetsprogram[19] i samarbete med medlemsstaterna och andra länder, där även aktörer och icke-statliga organisationer deltar, främjar en gemensam förståelse, bästa praxis och utbyte av information

[19] Se nya arbetsprogrammet: http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/strategy4.pdf.

om vissa nyckelfrågor. Kommissionen är övertygad om att denna strategi redan har gett bättre resultat än en mer formalistisk genomförandestrategi. Om det skulle stå klart att strategin sannolikt kommer att misslyckas, kommer kommissionen inte att tveka att använda sina befogenheter enligt fördraget.

Detta stöd kommer att inriktas på de aktuella tillkortakommanden som beskrivs i punkt 5.1, särskilt ekonomiska instrument. Kommissionen kommer också att göra särskilda ansträngningar att förbättra utvärderingen av ”ekologisk status”. Under 2005 offentliggjorde kommissionen interkalibreringsnätet[20]. För tillfället förbereder den ett beslut om interkalibreringsresultaten, som planeras antas före utgången av 2007. Detta kommer att utgöra måttstocken för vad som är ”god ekologisk status” i alla medlemsstater. Kommissionen kommer sedan att fortsätta sitt arbete mot en mer omfattande ram för ekologisk utvärdering av den biologiska mångfalden i vattenmiljöer.

Kommissionen kommer dessutom att fortsätta att hjälpa EU-12 att genomföra vattenpolitiken och delta i internationella flodkonventioner.

Åtgärd 2: Att säkerställa integrering i andra politikområden

Det har redan gjorts betydande framsteg när det gäller att integrera vattenpolitiken i andra av EU:s politikområden, särskilt jordbruk, energi, transporter, forskning, yttre förbindelser och regional utveckling. De gemensamma och öppna diskussionerna mellan olika behöriga myndigheter på EU- och medlemsstatsnivå som även inbegriper alla berörda aktörer och icke-statliga organisationer, har lett till värdefulla resultat och slutsatser[21].

Kommissionen är fast besluten att fortsätta att utöva sin ledande roll på detta område och utforska ytterligare vägar att i större utsträckning integrera frågor om vatten i annan EU-politik och -lagstiftning. Målet är att andra politikområden skall bidra ännu mer till ett effektivt skydd av vattenmiljön och till att målen enligt ramdirektivet, direktivet om hantering av översvämningsrisker samt annan vattenlagstiftning uppnås.

Såsom nyligen konstaterades av EU:s ansvariga i vattenfrågor inom jordbruket[22], utgör de kommande diskussionerna om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken ett verkligt tillfälle att ytterligare integrera vattenpolitiken och jordbrukspolitiken med varandra. När det gäller sammanhållningspolitiken kommer kommissionen att fortsätta att arbeta för att stödet från fonderna skall vara förenligt med vattenpolitiken[23]. Transport- (sjöfart) och energipolitiken (vattenkraft) kommer att fortsätta att genomföras på ett sätt som minskar den negativa påverkan på vattenmiljön. Genomförandet av sjunde ramprogrammet för forskning kommer också att fokuseras på vattenfrågor. Den kommande översynen av annan miljölagstiftning såsom direktiven om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar samt om livsmiljöer, kan ytterligare bidra till att uppnå ramdirektivens mål. Kommissionen kommer också att fortsätta att stimulera till förbättrad vattenförvaltning i relevanta länder som inte är medlemmar i unionen.

---

20 Kommissionens beslut 2005/646/EG, 17.8.2005 (EUT L 243, 19.9.2005, s. 1).

21 Vissa betydande framsteg förtecknas i bilagan till SEK(2007) 362.

22 Se den jordbruksdeklaration som nyligen antogs av EU:s ansvariga i vattenfrågor och diskuterades av rådet (miljö) (16650/06 ENV 698 AGRI 402), december 2006 http://forum.europa.eu.int/Public/irc/empl/vp_2003_021/library

23 Se även http://ec.europa.eu/environment/integration/pdf/final_handbook.pdf.

Åtgärd 3: Främjat utnyttjande av ekonomiska instrument

Kommissionen kommer att göra utnyttjandet av ekonomiska instrument till en prioritering inom ramen för genomförandet, och kommer att stimulera till ökat utbyte av information om bästa praxis mellan medlemsstater, tillsammans med ökat utnyttjande av existerande vägledningsdokument. Vidare överväger kommissionen att främja benchmarking mellan vattenaktörer. Den arbetar också på en kartläggande studie över kostnader och fördelar i samband med genomförandet av ramdirektivet, och den kommer att främja utvecklingen av harmoniserade EU-metoder och –verktyg, t.ex. med hjälp av forskningsprojekt[24].

Åtgärd 4: Att ta upp klimatförändringsfrågor inom vattenförvaltningen

Effekter av klimatförändringarna, såsom fler översvämningar och perioder av torka, kan öka risken för att ramdirektivens mål inte uppnås. De ökade riskerna för extrema händelser behandlas delvis i förslaget till ett direktiv om översvämningar. Resultaten av en ingående analys av vattenbrist och torka kommer att ingå i ett meddelande som planeras till mitten av 2007.

Som komplement till politiken för lindring av och anpassning till klimatförändringar i Europeiska klimatförändringsprogrammet och i den planerade grönboken om anpassning till klimatförändringar, kommer kommissionen att uppmuntra till fullt utnyttjande av existerande möjligheter att integrera klimatförändringar i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. Den kommer även att uppmuntra till att klimatförändringar samt strategier för minskning av och anpassning till dessa, integreras i genomförandet av EU:s vattenpolitik.

Åtgärd 5: Införande av ett ambitiöst vatteninformationssystem för Europa (WISE)[25]

Kommissionen och Europeiska miljöbyrån är fast beslutna att utveckla WISE till 2010. WISE kommer att tjäna som fokus för vidare ansträngningar att **modernisera och rationalisera insamling och spridning av information om Europas vattenpolitik**. **Systemet utgör en integrerad del i initiativ som det gemensamma miljöinformationssystemet (SEIS) och INSPIRE.**

6. SLUTSATSER

Rapporterna från medlemsstaterna om deras inledande skyldigheter enligt ramdirektivet om vatten visar på en del uppmuntrande resultat, även om det finns betydande brister på vissa områden. Det finns fortfarande utrymme för att råda bot på bristerna före 2010, när de första förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt måste antas.

Det bristande införlivandet i nationell lagstiftning och avsaknaden av ekonomisk analys är de största luckorna i genomförandet hittills. Samtidigt som det i många fall krävs ett ökat internationellt samarbete, har det kunnat observeras betydande förbättringar i vissa regioner, som t.ex. Donau.

---

[24] Ett exempel är sjätte ramprogrammets pågående projektet AQUAMONEY (http://www.aquamoney.org).

[25] http://water.europa.eu

För ett effektivt genomförande av en långsiktig och hållbar vattenförvaltning i hela EU, krävs det ytterligare framsteg på områden som integrering av vattenpolitiken i annan politik och när det gäller utvärdering av klimatförändringarnas påverkan på vattencykler, inklusive översvämning och torka samt efterfrågan och tillgång på vatten på lång sikt.

Kommissionen är fast besluten att förnya sitt partnerskap med medlemsstaterna inom ramen för den gemensamma genomförandestrategin för att tillsammans bemöta vissa av de kommande utmaningarna. Ett viktigt inslag är utvecklingen av vatteninformationssystemet för Europa.

Sammanfattningsvis visar denna första rapport om genomförandet av ramdirektivet att vi har tagit betydande steg ”Mot en hållbar vattenförvaltning inom Europeiska unionen”. Tillsammans med de direktiv med anknytning till vatten som fortfarande är under förhandling, tillhandahåller ramdirektivet alla de verktyg som behövs för att uppnå en verkligt hållbar vattenförvaltning inom EU under många år framåt. Vägen dit är emellertid lång och medlemsstaterna ställs inför stora utmaningar i arbetet med att genomföra dessa verktyg på bästa möjliga sätt. Medlemsstaterna måste göra betydande ansträngningar för att uppnå detta.